

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) ชนิดศึกษาสองกลุ่มวัดก่อนและหลัง (Two Group Pretest-posttest Design) แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง ได้แก่ ผู้ป่วยโรคเรื้อรังที่เป็นเบาหวานชนิดที่ 2 ที่เข้าร่วม โปรแกรมส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของตนเองเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการดูแลเท้าที่ถูกต้อง และกลุ่มควบคุม ได้แก่ ผู้ป่วยโรคเรื้อรังที่เป็นเบาหวานที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรม โดยมีรูปแบบการทดลองดังภาพที่ 27

กลุ่มทดลอง	O1	X	O2
กลุ่มควบคุม	O3		O4

ภาพที่ 26 รูปแบบการวิจัย

โดยกำหนดให้

O1, O3 คือ การวัดการรับรู้ความสามารถตนเองในการดูแลเท้า การหายของแผล พฤติกรรมการดูแลเท้าก่อนการทดลอง

O2, O4 คือ การวัด การรับรู้ความสามารถตนเองในการดูแลเท้า การหายของแผล พฤติกรรมการดูแลเท้าหลังการทดลอง

X คือ โปรแกรมส่งเสริมการรับรู้ความสามารถตนเองในการดูแลเท้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัย คือผู้ป่วยโรคเรื้อรัง ซึ่งมารับบริการที่คลินิกเบาหวาน แผนกผู้ป่วยนอก สถาบันราชประชาสมาสัย ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ว่าเป็นโรคเบาหวานชนิดที่ 2 และได้รับการรักษาด้วยการใช้ยารับประทาน จำนวน 60 ราย

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ป่วยโรคเรื้อรังที่มารับบริการที่คลินิกเบาหวานแผนกผู้ป่วยนอก สถาบันราชประชาสมาสัย ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ว่าเป็นโรคเบาหวานชนิดที่ 2 และได้รับการรักษาด้วยการใช้ยารับประทาน และมีแผลที่เท้า จำนวน 60 ราย แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง

ได้แก่ ผู้ป่วยโรคเรื้อนจากสถาบันราชประชาสมาสัยจำนวน 30 ราย และกลุ่มควบคุมจำนวน 30 ราย ระยะเวลาที่ทำการทดลอง คือ เดือนกรกฎาคมถึงเดือนกันยายน พ.ศ. 2551

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยคัดเลือกผู้ป่วยโรคเรื้อนที่มาใช้บริการที่คลินิกเบาหวาน แผนกผู้ป่วยนอก สถาบันราชประชาสมาสัย และมีคุณสมบัติตามกำหนด จำนวน 60 ราย ดำเนินการสุ่มตัวอย่างเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยการจับฉลาก ได้กลุ่มละ 30 ราย คุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่างมีดังนี้

1. ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ว่าเป็นโรคเบาหวานชนิดที่ 2 (เบาหวานชนิดไม่พึ่งอินซูลิน) รักษาด้วยยารับประทาน
2. เป็นผู้ป่วยที่มีแผลฟกเท้าชนิด ซิมเปิลอัลเซอร์ (Simple Ulcer)
3. ไม่มีปัญหาการได้ยินและการพูด
4. สามารถสื่อสารภาษาไทยและอ่านออกเขียนได้
5. ยินยอมและสมัครใจเข้าร่วมในการศึกษาวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบ่งออกเป็น 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. โปรแกรมส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของตนเองในการดูแลเท้าของผู้ป่วยโรคเรื้อนที่เป็นเบาหวาน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยใช้แนวคิดทฤษฎีการรับรู้ความสามารถตนเองของแบนดูรา (Bandura, 1997) การส่งเสริมการรับรู้ความสามารถตนเองประกอบด้วย 4 แหล่ง ได้แก่

- 1.1 การประสบความสำเร็จจากการกระทำด้วยตนเอง จัดให้ผู้ป่วย สนทนากลุ่ม ถ่ายทอดประสบการณ์ ลงมือปฏิบัติการดูแลเท้าด้วยตนเองโดยผู้ป่วยสามารถตรวจเท้า เลือกใช้ รองเท้า ป้องกันการเกิดแผลที่เท้า มีการฝึกฝนจนเกิดทักษะ และสามารถดูแลเท้าได้ถูกต้องเหมาะสม และมีความมั่นใจในการดูแลเท้าต่อไปโดยผู้วิจัยสนับสนุน กระตุ้นให้ผู้ป่วยฝึกปฏิบัติการดูแลเท้าได้ถูกต้อง และ ให้ผู้ป่วยฝึกปฏิบัติจนสามารถทำได้ และนำไปปฏิบัติต่อที่บ้าน การที่บุคคลประสบความสำเร็จจากการกระทำของตนเอง จะทำให้บุคคลนั้นรับรู้ว่าคุณมีความสามารถในการปฏิบัติพฤติกรรมนั้นได้

- 1.2 การได้เห็นประสบการณ์หรือตัวอย่างจากผู้อื่น ผู้วิจัยสอนสาธิตจัดสนทนากลุ่ม เรื่อง การบริหารเท้าให้แก่ผู้ป่วย ถ่ายทอดประสบการณ์และสาธิตการบริหารเท้า โดยมีการนำเสนอตัวแบบที่มีชีวิต ซึ่งเห็นตัวแบบผู้ป่วยที่เป็นเบาหวานที่มีการดูแลเท้าที่ถูกต้อง รวมทั้งปัญหาและ

อุปสรรคในการบริหารเท่าซึ่งการได้เห็นประสบการณ์ หรือตัวอย่างจากผู้อื่นถือว่าเป็นประสบการณ์ ทางอ้อม ผู้ป่วยเห็นแบบจากผู้อื่นที่แสดงพฤติกรรมที่ได้รับผลสำเร็จและเป็นที่น่าพอใจ จะทำให้ ผู้ป่วยนั้น คล้อยตามว่าบุคคลอื่นทำได้ ตนก็ต้องทำได้เช่นกัน

1.3 การชักจูงด้วยคำพูด ผู้วิจัยให้ความรู้เรื่องการดูแลเท้าที่ถูกต้อง การควบคุมระดับ น้ำตาลในเลือดโดยใช้ การนำเสนอพาวเวอร์พอยท์ และคู่มือดูแลสุขภาพเท้าของโรงพยาบาล เทพธารินทร์โดย นายแพทย์เทพ หิมะทองคำ และใช้คำพูด ชักจูง ให้กำลังใจ ชมเชย แนะนำ และ อธิบายเพิ่มเติม ซึ่งจะส่งผลให้ผู้ป่วยมีความมั่นใจในตนเองเพิ่มมากขึ้น

1.4 การประเมินความพร้อมทางกายและอารมณ์ ก่อนทำการทดลองทุกครั้งผู้วิจัย ตรวจสอบสภาพร่างกายของผู้ป่วยให้พร้อมว่าไม่มีอาการผิดปกติให้ผู้ป่วยได้ระบายนความรู้สึกลง โดยพูดถึงปัญหาความวิตกกังวลเกี่ยวกับ โรคที่เป็น อุปสรรคในการปฏิบัติการดูแลเท้า ให้คำแนะนำ เพิ่มเติม ให้กำลังใจ และให้ผู้ป่วยสะท้อนคิด เกี่ยวกับการดูแลเท้า รวมทั้ง สร้างสัมพันธภาพที่ดี กับผู้ป่วยและส่งเสริมให้การช่วยเหลือ ซึ่งจะช่วยให้ผู้ป่วยมีสภาวะด้านร่างกายและอารมณ์ที่ปกติ และมีความมั่นใจในการดูแลเท้าได้ต่อไป

2. คู่มือการดูแลเท้าด้วยตนเอง มีวัตถุประสงค์ เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างได้ศึกษา และเป็นแนวทางในการปฏิบัติตัวที่ถูกต้อง โดยผู้วิจัยได้ปรับปรุงจากคู่มือการดูแลสุขภาพเท้าของผู้ป่วย เบาหวานของ เทพ หิมะทองคำ (2547)

3. แบบบันทึกพฤติกรรมการดูแลเท้า สร้างโดยผู้วิจัย ครอบคลุมข้อมูลเกี่ยวกับการตรวจเท้า การทำความสะอาดเท้า การใช้รองเท้าและการเดิน

4. แบบบันทึกการตรวจสภาวะสุขภาพเท้า โดยตรวจลักษณะเท้าและแผลที่เท้า ใช้แบบบันทึกด้วยรูปภาพเท้าทั้ง 2 ข้าง โดยผู้วิจัยสร้างขึ้นและผู้วิจัยได้นำมาใช้ในการบันทึกผลการประเมินสัปดาห์ที่ 1 ถึงสัปดาห์ที่ 5 (บันทึกทุกสัปดาห์)

5. แผ่นพับเรื่องความรู้และการปฏิบัติตนในการดูแลเท้าด้วยตนเอง ของสถาบัน ราชประชาสมาสัย

ส่วนที่ 2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสัมภาษณ์ข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับน้ำตาลในเลือด สถานภาพสมรส จำนวนสมาชิกในครอบครัว รายได้ของครอบครัวต่อเดือน ระยะเวลาที่เป็น เบาหวาน ชนิดของโรคเรื้อนและความพิการ

2. แบบสัมภาษณ์การรับรู้ความสามารถตนเองของผู้ป่วยโรคเรื้อนที่เป็นเบาหวาน ในการดูแลเท้าด้วยตนเอง ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวคิดการรับรู้สามารถตนเองของแบนดูรา (Bandura, 1997) และจากการทบทวนวรรณกรรม โดยมีข้อคำถามทั้งหมดจำนวน 15 ข้อเกี่ยวกับ

การดูแลทำการตรวจเท้า การเลือกใช้รองเท้า การป้องกันการเกิดแผลที่เท้า การบริหารเท้า โดยเลือกตอบจาก 1 (ไม่มั่นใจที่สุด) ถึง 10 (มั่นใจที่สุด)

3. แบบสัมภาษณ์พฤติกรรมกรรมการดูแลเท้า แบบสัมภาษณ์พฤติกรรมกรรมการดูแลเท้าของผู้ป่วยเบาหวานของ นางลักษณ์ นฤวัตร (2533) ซึ่งสายฝน ม่วงคุ้ม (2546) ดัดแปลงเป็นแบบประเมินการดูแลเท้าผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 และผู้วิจัยได้นำมาปรับใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งมีข้อคำถามทั้งหมด จำนวน 20 ข้อ เป็นคำถามทางด้านบวก 17 ข้อ ได้แก่ ด้านการทำความสะอาดเท้า 3 ข้อ ด้านการดูแลเท้า 2 ข้อ ด้านการตรวจเท้า 2 ข้อ ด้านการใช้รองเท้า 4 ข้อ ด้านการบริหารเท้า 2 ข้อ ด้านการทำความสะอาดแผล 3 ข้อ และการพบแพทย์ 1 ข้อ ส่วนด้านลบ 3 ข้อ ได้แก่ ด้านการทำความสะอาดเท้า 1 ข้อ ด้านการดูแลเท้า 1 ข้อ และด้านการบริหารเท้า 1 ข้อ ลักษณะคำตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 อันดับ ดังนี้

ปฏิบัติเป็นประจำ หมายถึง ผู้ตอบมีพฤติกรรมหรือปฏิบัติกิจกรรมการดูแลสุขภาพเท้าในเรื่องนั้น ๆ เป็นประจำสม่ำเสมอหรือทุกวัน

ปฏิบัติเป็นส่วนใหญ่ หมายถึง ผู้ตอบมีพฤติกรรมหรือปฏิบัติกิจกรรมการดูแลสุขภาพเท้าในเรื่องนั้น ๆ บ่อยครั้งหรือเกือบบ่อยครั้งหรือเกือบทุกวัน (5-6 ครั้ง/ สัปดาห์)

ปฏิบัติปานกลาง หมายถึง ผู้ตอบมีพฤติกรรมหรือปฏิบัติกิจกรรมการดูแลสุขภาพเท้าในเรื่องนั้น ๆ ใกล้เคียงกับไม่ปฏิบัติ (3-4 ครั้ง/ สัปดาห์)

ปฏิบัติบางครั้ง หมายถึง ผู้ตอบมีพฤติกรรมหรือปฏิบัติกิจกรรมการดูแลสุขภาพเท้าในเรื่องนั้น ๆ เป็นบางวันหรือเป็นส่วนน้อย (1-2 ครั้ง/ สัปดาห์)

ไม่ปฏิบัติเลย หมายถึง ผู้ตอบไม่มีพฤติกรรมหรือไม่ปฏิบัติกิจกรรมการดูแลสุขภาพเท้าในเรื่องนั้น ๆ เลย

เกณฑ์การให้คะแนน กำหนดไว้ดังนี้

พฤติกรรมกรรมการดูแลเท้า	พฤติกรรมทางบวก	พฤติกรรมทางลบ
ปฏิบัติเป็นประจำ	5 คะแนน	1 คะแนน
ปฏิบัติเป็นส่วนใหญ่	4 คะแนน	2 คะแนน
ปฏิบัติเป็นปานกลาง	3 คะแนน	3 คะแนน
ปฏิบัติเป็นบางครั้ง	2 คะแนน	4 คะแนน
ไม่ปฏิบัติเลย	1 คะแนน	5 คะแนน

คะแนนพฤติกรรมกรรมการดูแลเท้า เป็นคะแนนรวมจากแบบสัมภาษณ์ทั้งฉบับ มีค่าคะแนนต่ำสุด เท่ากับ 20 คะแนน และค่าคะแนนสูงสุด เท่ากับ 100 คะแนน นำคะแนนจริงที่ได้จากแบบสัมภาษณ์ หาค่าด้วยจำนวนข้อแบบสัมภาษณ์เป็นคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมกรรมการดูแลเท้า และ

นำมาแบ่งตามเกณฑ์การประเมินผลระดับคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการดูแลเท้าดังนี้ (ประกอบ
กรรมสูตร, 2542, หน้า 73)

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง มีพฤติกรรมการดูแลเท้าเหมาะสม น้อยที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง มีพฤติกรรมการดูแลเท้าเหมาะสม น้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง มีพฤติกรรมการดูแลเท้าเหมาะสม ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง มีพฤติกรรมการดูแลเท้าเหมาะสม มาก

คะแนนเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง มีพฤติกรรมการดูแลเท้าเหมาะสม มากที่สุด

4. การหายของแผล หมายถึง การเปลี่ยนแปลงขนาดของแผลซึ่งมีการสร้างเนื้อเยื่อของ
แผลมาปกคลุมแผลส่งผลให้ขนาดของแผลเล็กลงหรือหายเป็นปกติ วัดขนาดของแผล โดยใช้
ไม้บรรทัดวัดจากส่วนกว้างที่สุด ยาวที่สุด และลึกที่สุด มีหน่วยวัดเป็นมิลลิเมตร (กว้าง × ยาว ×
ลึก) ประเมินการหายของแผลจากผลต่างขนาดของแผลก่อนและหลังการทดลองแบ่งเป็น 4 ระดับ
คือ

ผลต่างขนาดของแผล น้อยกว่า 1 มิลลิเมตร หมายถึง แผลไม่ดีขึ้น

ผลต่างขนาดของแผล 1-7 มิลลิเมตร หมายถึง แผลดีขึ้นเล็กน้อย

ผลต่างขนาดของแผล 8-14 มิลลิเมตร หมายถึง แผลดีขึ้นปานกลาง

ผลต่างขนาดของแผล 15-20 มิลลิเมตร หมายถึง แผลดีขึ้นมาก

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. การหาความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ข้อมูล
ทั่วไป โปรแกรมส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในการดูแลเท้าของผู้ป่วยโรคเรื้อรังที่เป็น
เบาหวานชนิดที่ 2 แบบสัมภาษณ์การรับรู้ความสามารถตนเองในการดูแลเท้าของผู้ป่วยโรคเรื้อรัง
ที่เป็นเบาหวาน แบบสัมภาษณ์พฤติกรรมการดูแลเท้า ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่านประกอบด้วยอาจารย์
พยาบาล 2 ท่าน พยาบาลวิชาชีพ 1 ท่าน แพทย์ประจำบ้าน 1 ท่านและนักกายภาพบำบัดผู้เชี่ยวชาญ
ด้านการดูแลเท้าเบาหวาน 1 ท่าน เป็นผู้พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและ
ความเหมาะสมของภาษาแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบ
ความตรงตามเนื้อหา โดยคำนวณค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา (Content Validity Index: CVI)
จากข้อที่ผู้ทรงคุณวุฒิให้ความเห็นในระดับ 3 และ 4 หารด้วยจำนวนข้อคำถามทั้งหมด โดยมีเกณฑ์
ที่ยอมรับได้เท่ากับ .80 ขึ้นไป (บุญใจ ศรีสถิตนรากร, 2547) ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้ค่าดัชนีความตรง
ตามเนื้อหา (CVI) เท่ากับ .82 ของแบบสัมภาษณ์การรับรู้ความสามารถตนเองในการดูแลเท้าของ

ผู้ป่วยโรคเรื้อนที่เป็นเบาหวานและค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา (CVI) เท่ากับ .84 ของแบบ สัมภาษณ์พฤติกรรมการดูแลเท้า

2. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) หลังจากผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์มาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้มีความชัดเจนของเนื้อหาและความเหมาะสม ด้านภาษา เรียงลำดับข้อความให้เหมาะสมตามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ และ นำแบบสัมภาษณ์ไปทดลองใช้กับผู้ป่วยโรคเรื้อนที่เป็นเบาหวานชนิดที่ 2 ที่นิคมพรังซาหย่ง จังหวัดจันทบุรีที่มีลักษณะเช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษาจำนวน 30 คนจากนั้นนำคะแนนที่ได้ ไปคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีการวัดความคงที่ภายในด้วยค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach' S Alpha Coefficient) ดังนี้

2.1 แบบสัมภาษณ์การรับรู้ความสามารถตนเองในการดูแลเท้าของผู้ป่วยโรคเรื้อนที่เป็นเบาหวานชนิดที่ 2 ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสัมภาษณ์เท่ากับ .77

2.2 แบบสัมภาษณ์พฤติกรรมการดูแลเท้าของผู้ป่วยโรคเรื้อนที่เป็นเบาหวานชนิดที่ 2 ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสัมภาษณ์เท่ากับ .80

การทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง โดยให้โปรแกรมส่งเสริม การรับรู้ความสามารถตนเอง ในการดูแลเท้าแก่กลุ่มทดลองรวม 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

สัปดาห์ที่ 1 (ใช้เวลา 60 นาที)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้ป่วยตระหนักถึงความสำคัญของการดูแลเท้า
2. เพื่อให้ผู้ป่วยสามารถอธิบายผลดีของการดูแลเท้า
3. เพื่อให้ผู้ป่วยตรวจสอบสุขภาพเท้าของตนเองได้ถูกต้อง

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยและกลุ่มทดลองร่วมกัน แนะนำตนเอง ผู้วิจัยขอความร่วมมือในการวิจัยและ สร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างกันและให้เกิดความคุ้นเคย รวมทั้งประเมินด้านอารมณ์ ได้แก่ ความเครียด ความวิตกกังวลจากการสังเกตสีหน้าท่าทางการพูดคุยและสนทนาเมื่อพบปัญหาผู้วิจัย จะได้ช่วยแก้ไขปัญหาก่อนที่จะเริ่มกิจกรรม

2. ผู้วิจัยชี้แจงให้กลุ่มทดลองทราบถึงวัตถุประสงค์ของการทดลอง
3. สนทนา แลกเปลี่ยน ถึงความสำคัญและผลดี ของการดูแลเท้าที่ถูกต้อง

4. ผู้วิจัย ประเมินพฤติกรรมกรรมการดูแลเท้าของผู้ป่วยเบาหวาน โดยแบบสัมภาษณ์พฤติกรรม
การดูแลเท้าของผู้ป่วยเบาหวานและ ตรวจสอบสภาพเท้าของกลุ่มทดลอง

5. ให้ความรู้เกี่ยวกับการตรวจสอบสภาพเท้าและให้ฝึกตรวจ

6. ผู้วิจัยกล่าวลา และนัดหมายในสัปดาห์ต่อไป

สัปดาห์ที่ 2 (ใช้เวลา 120 นาที)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้ป่วยมีความรู้เรื่อง สาเหตุการเกิดแผลและการปฏิบัติตนในการดูแลแผล

2. เพื่อให้ผู้ป่วยสามารถป้องกันการเกิดแผล

3. เพื่อให้ผู้ป่วย เลือกใช้รองเท้า การเดินที่ถูกวิธี มีความมั่นใจว่าสามารถตรวจดูแลเท้า
ได้ถูกต้อง

4. สามารถอธิบายผลดีของการบริหารเท้า และมีความมั่นใจในความสามารถตนเองและ
บริหารเท้าได้ถูกต้อง

5. เพื่อให้กลุ่มทดลองได้เห็นประสบการณ์ จากผู้ป่วยอื่น โดยนำเสนอด้วยแบบที่มีชีวิต
ในผู้ป่วยที่เป็นเบาหวานที่มีการดูแลเท้าที่ถูกต้อง

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยกล่าวทักทายและซักถามเกี่ยวกับการดูแลเท้า รวมทั้งการปฏิบัติ โดยสอบถามถึง
ความรู้สึก ความเชื่อมั่นในการปฏิบัติพฤติกรรมกรรมการดูแลเท้า ปัญหาและอุปสรรคของการปฏิบัติตัว
จากนั้นผู้วิจัยส่งเสริมความเชื่อมั่นของการรับรู้ความสามารถตนเองในการปฏิบัติพฤติกรรมกรรมการดูแล
เท้าที่ถูกต้อง โดยให้คำแนะนำและให้กำลังใจแก่ ผู้ป่วยร่วมกับชมเชยและกระตุ้นให้ผู้ผู้ป่วยได้ปฏิบัติ
กิจกรรมนั้น ๆ อย่างต่อเนื่องต่อไป

2. ผู้วิจัยสอน เรื่อง สาเหตุการเกิดแผล การปฏิบัติ เพื่อไม่ให้เกิดแผลฝ่าเท้า สาธิต
การดูแลแผลและการทำแผลอย่างถูกต้อง และให้กลุ่มทดลองสาธิตย้อนกลับ (รายละเอียดเนื้อหา
อยู่ในภาคผนวก จ)

3. จัดสนทนากลุ่มเพื่อให้กลุ่มทดลอง แสดงความคิดเห็น และนำประสบการณ์มา
อภิปรายเกี่ยวกับการป้องกันการเกิดแผล และแนวทางปฏิบัติกรรมการดูแลแผล โดยมีผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย
1 คน เป็นผู้ดำเนินการกลุ่มและสรุปการเรียนรู้ (รายละเอียดเนื้อหาอยู่ในภาคผนวก)

4. นำแบบรองเท้าให้ดู เพื่อให้ผู้ป่วยใช้รองเท้าได้เหมาะสมตลอดจนฝึกการเดินที่ถูกวิธี
การเลือกรองเท้าที่เหมาะสมมีวิธีง่าย ๆ ดังนี้ (รายละเอียดเนื้อหาอยู่ในภาคผนวก)

5. ผู้วิจัยสอน และสาธิตเรื่องการตรวจ และดูแลเท้า 10 ขั้นตอนได้ถูกต้อง

6. สรุปการดูแลเท้า และแจกคู่มือ การดูแลเท้า 10 ขั้นตอน (รายละเอียดเนื้อหาอยู่ในภาคผนวก ข)

7. ให้กลุ่มทดลองฝึกปฏิบัติ การเลือกใช้ รองเท้า การเดิน ตลอดจน การตรวจและดูแลเท้าจนกลุ่มทดลองเกิดทักษะการดูแลเท้าด้วยตนเอง

8. ผู้วิจัยสอน และสาธิตเรื่องการบริหารเท้า ทำต่าง ๆ (รายละเอียดเนื้อหาอยู่ในภาคผนวก ข)

9. ให้ฝึกการปฏิบัติการบริหารเท้าใช้เวลา 20 นาที

10. ส่งเสริมให้กำลังใจ และแนะนำให้บริหารเท้าอย่างสม่ำเสมอ

11. แจกแผ่นพับ การบริหารเท้าเพื่อให้กลุ่มทดลองนำกลับไปปฏิบัติที่บ้าน

12. ผู้วิจัย แนะนำผู้ป่วยตัวอย่าง เพื่อพูดคุยแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับประสบการณ์ของตัวแบบกับกลุ่มทดลองโดยตัวแบบจะเล่าถึงประสบการณ์ในการดูแลเท้าที่ถูกต้อง และความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองในการปฏิบัติพฤติกรรมดูแลเท้าที่เหมาะสมสำหรับผู้ป่วยเบาหวานและเปิดโอกาสให้กลุ่มทดลองได้พูดคุยและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของตนเองและตัวแบบในการดูแลเท้าโดยใช้ระยะเวลา 15-20 นาที จากนั้นผู้วิจัยทำการซักถามเกี่ยวกับการดูแลเท้าของผู้ป่วยในอดีตที่ผ่านมาและในปัจจุบันเพื่อทราบถึงการปฏิบัติดูแลเท้าที่ถูกต้องและเสริมกำลังใจ โดยการกล่าวคำชมเชยเมื่อผู้ป่วยสามารถปฏิบัติตัวได้อย่างถูกต้องและเปิดโอกาสให้ผู้ป่วยได้ทำการซักถามในสิ่งที่สงสัยตอบปัญหาให้ผู้ป่วยให้เกิดความเข้าใจและความมั่นใจเพิ่มขึ้น ใช้เวลาประมาณ 15-20 นาที

13. ให้ผู้ป่วยโรคเรื้อนที่เป็นเบาหวานที่มีการดูแลเท้าอย่างถูกวิธีจำนวน 1 คน มาสาธิตถึงการปฏิบัติ การดูแลเท้าเมื่ออยู่ที่บ้าน และพูดคุยใจให้ผู้ป่วยได้มีพฤติกรรมดูแลเท้าอย่างถูกต้อง อันจะส่งผลให้ผู้ป่วยกลุ่มทดลอง ไม่เกิดแผลใหม่ และไม่ถูกตัดขา

14. ผู้วิจัยให้ตัวแบบได้แสดงการฝึกการดูแลเท้าอย่างถูกวิธี และให้กลุ่มทดลองได้ร่วมปฏิบัติตามตัวแบบ ใช้ระยะเวลา 20 นาที ขณะที่ผู้ป่วยปฏิบัติผู้วิจัยกระตุ้นให้ กำลังใจ และชมเชยเมื่อผู้ป่วยปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง และให้กลุ่มทดลองได้บรรยายความรู้สึกขณะที่ทำการฝึกการดูแลเท้าอย่างถูกวิธี หากผู้ป่วยปฏิบัติไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยจะให้กำลังใจ และให้ตัวแบบสาธิตขั้นตอนในการดูแลเท้าซ้ำอีกครั้ง

15. ให้กลุ่มทดลอง สรุป การดูแลเท้าที่ถูกต้องอีกครั้ง ว่ามีอะไรบ้าง

16. หลังเสร็จสิ้นการทำกิจกรรม ผู้วิจัยกล่าวสรุปกิจกรรมที่ผู้ป่วยได้กระทำในวันนี้ กล่าวชมเชยและให้กำลังใจในความพยายามของผู้ป่วยในการกระทำกิจกรรม

17. ผู้วิจัยตรวจสอบภาวะสุขภาพเท้า โดยตรวจลักษณะเท้าและแผลที่เท้าแล้วบันทึกลงในแบบบันทึกด้วยรูปภาพเท้าทั้ง 2 ข้างที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

18. ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลองบันทึกพฤติกรรมการดูแลเท้าของตนเอง

19. ผู้วิจัยกล่าวอำลาและนัดเวลาในวันครั้งต่อไป

สัปดาห์ที่ 3 (ใช้เวลา 90 นาที)

วัตถุประสงค์

เพื่อทบทวนให้ผู้ป่วยมีความรู้เรื่อง สาเหตุการเกิดแผล การปฏิบัติตนในการดูแลแผล และผู้ป่วยสามารถป้องกันการเกิดแผล ตลอดจนให้ผู้ป่วย เลือกใช้รองเท้า การเดินที่ถูกวิธี มีความมั่นใจว่าสามารถตรวจดูแลเท้าได้ถูกต้อง

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยกล่าวทักทายและซักถามเกี่ยวกับการดูแลเท้า รวมทั้งการปฏิบัติ โดยสอบถามถึงความรู้สึก ความเชื่อมั่นในการปฏิบัติพฤติกรรมการดูแลเท้า ปัญหาและอุปสรรคของการปฏิบัติตัว จากนั้นผู้วิจัยส่งเสริมความเชื่อมั่นของการรับรู้ความสามารถตนเองในการปฏิบัติพฤติกรรมดูแลเท้าที่ถูกต้อง โดยให้คำแนะนำและให้กำลังใจแก่ ผู้ป่วยร่วมกับชมเชยและกระตุ้นให้ผู้ผู้ป่วยได้ปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ อย่างต่อเนื่องต่อไป

2. ทบทวน เรื่อง สาเหตุการเกิดแผล การปฏิบัติ เพื่อ ไม่ให้เกิดแผลฝ่าเท้า การดูแลแผล และการทำแผลอย่างถูกต้อง สาริตและสาริตย้อนกลับ (รายละเอียดเนื้อหาอยู่ในภาคผนวก)

3. จัดสนทนากลุ่มเพื่อให้กลุ่มทดลอง แสดงความคิดเห็น และนำเสนอประสบการณ์มาอภิปรายเกี่ยวกับการป้องกันการเกิดแผล และแนวทางปฏิบัติโดยมีผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย 1 คนเป็นผู้ดำเนินการกลุ่มและสรุปการเรียนรู้ (รายละเอียดเนื้อหาอยู่ในภาคผนวก)

4. นำแบบรองเท้าให้ดู เพื่อให้ผู้ป่วยใช้รองเท้าได้เหมาะสมตลอดจนฝึกการเดินที่ถูกวิธีการเลือกรองเท้าที่เหมาะสมมีวิธีง่าย ๆ ดังนี้ (รายละเอียดเนื้อหาอยู่ในภาคผนวก)

5. ทบทวนและอธิบาย เรื่องการตรวจ และดูแลเท้า 10 ขั้นตอนได้ถูกต้อง

6. สรุปการดูแลเท้า และคู่มือ การดูแลเท้า 10 ขั้นตอน เรียนรู้ (รายละเอียดเนื้อหาอยู่ในภาคผนวก ข)

7. ให้กลุ่มทดลองฝึกปฏิบัติ การเลือกใช้ รองเท้า การเดิน ตลอดจน การตรวจและดูแลเท้าจนกลุ่มทดลองเกิดทักษะการดูแลเท้าด้วยตนเอง

8. หลังเสร็จสิ้นการทำกิจกรรม ผู้วิจัยกล่าวสรุปกิจกรรมที่ผู้ป่วยได้กระทำในวันนี้ กล่าวชมเชยและให้กำลังใจในความพยายามของผู้ป่วยในการกระทำกิจกรรม

9. ผู้วิจัยตรวจสอบสถานะสุขภาพเท้าโดยตรวจลักษณะเท้าและแผลที่เท้าแล้วบันทึกลงในแบบบันทึกด้วยรูปภาพเท้าทั้ง 2 ข้างที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

10. ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลองบันทึกพฤติกรรมการดูแลเท้าของตนเอง

11. ผู้วิจัยกล่าวอำลาและนัดเวลาในวันครั้งต่อไป

สัปดาห์ที่ 4 (ใช้เวลา 90 นาที)

วัตถุประสงค์

ทบทวนถึงผลดีของการบริหารเท้า และมีความมั่นใจในความสามารถตนเองและบริหารเท้าได้ถูกต้องและทบทวนให้กลุ่มทดลองได้เห็นประสบการณ์ จากผู้ปวยอื่น โดยนำเสนอตัวแบบที่มีชีวิต ในผู้ปวยที่เป็นเบาหวานที่มีการดูแลเท้าที่ถูกต้อง

1. ผู้วิจัยกล่าวทักทายและให้ผู้ปวยมาบริหารเท้าด้วยท่าต่าง ๆ เนื่องจากการบริหารเท้าเป็นการเพิ่มการไหลเวียนโลหิต
2. ผู้วิจัยสอนและสาธิตเรื่องการบริหารเท้า ท่าต่าง ๆ (รายละเอียดเนื้อหาอยู่ในภาคผนวก จ)
3. ให้ผู้ปวยฝึกการปฏิบัติการบริหารเท้าพร้อม ๆ กัน ใช้เวลา 20 นาที
4. ส่งเสริมให้กำลังใจ และแนะนำให้บริหารเท้าอย่างสม่ำเสมอ
5. นำคู่มือการบริหารเท้าให้กลุ่มทดลองนำกลับไปปฏิบัติที่บ้าน
6. ทบทวนให้ผู้ปวยโรคเรื้อนที่เป็นเบาหวานที่มีการดูแลเท้าอย่างถูกวิธีจำนวน 1 คน มาสาธิต ถึงการปฏิบัติ การดูแลเท้าเมื่ออยู่ที่บ้าน และพุดจูงใจให้ผู้ปวยได้มีพฤติกรรมดูแลเท้าอย่างถูกต้อง อันจะส่งผลให้ผู้ปวยกลุ่มทดลองไม่เกิดแผลใหม่ และไม่ถูกตัดขา แล้ว สลับ การพุดของตัวแบบในแต่ละกลุ่ม ใช้เวลา 20 นาที
7. ผู้วิจัยให้ผู้ปวยได้แสดงการฝึกการดูแลเท้าอย่างถูกวิธี และให้กลุ่มทดลองได้ร่วมปฏิบัติตามตัวแบบ ใช้ระยะเวลา 20 นาที ขณะที่ผู้ปวยปฏิบัติผู้วิจัยกระตุ้นให้ กำลังใจ และชมเชยเมื่อผู้ปวยปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง และให้กลุ่มทดลองได้บรรยายความรู้สึกขณะที่ทำการฝึกการดูแลเท้าอย่างถูกวิธี หากผู้ปวยปฏิบัติไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยจะให้กำลังใจ และให้ตัวแบบสาธิตขั้นตอนในการดูแลเท้าซ้ำอีกครั้ง
8. ให้กลุ่มทดลอง สรุป การดูแลเท้าที่ถูกต้องอีกครั้ง ว่ามีอะไรบ้าง
9. ผู้วิจัยกระตุ้นจูงผู้ปวยให้เห็นความสำคัญของการดูแลเท้าและกระตุ้นให้กำลังใจในการนำไปปฏิบัติเองที่บ้าน
10. หลังเสร็จสิ้นการทำกิจกรรม ผู้วิจัยกล่าวสรุปกิจกรรมที่ผู้ปวยได้กระทำในวันนี้ กล่าวชมเชยและให้กำลังใจในความพยายามของผู้ปวยในการกระทำกิจกรรม
11. ผู้วิจัยตรวจสอบภาวะสุขภาพเท้า โดยตรวจลักษณะเท้าและแผลที่เท้าใช้แบบบันทึกด้วยรูปภาพเท้าทั้ง 2 ข้าง โดยผู้วิจัยสร้างขึ้น
12. ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลองบันทึกพฤติกรรมดูแลเท้าของตนเอง

13. ผู้วิจัยกล่าวอำลาและนัดเวลาในครั้งต่อไป

สัปดาห์ที่ 5 (ใช้เวลา 60 นาที)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้กลุ่มทดลอง ได้ฝึกทักษะ โดยทบทวนการตรวจและดูแลเท้าที่ถูกต้องตลอดจนการเดินทางที่ถูกต้อง

2. เพื่อให้กลุ่มทดลอง บอกปัญหาและอุปสรรคในการดูแลเท้า

3. เพื่อให้กลุ่มทดลอง มีกำลังใจและมั่นใจในความสามารถตนเองเกี่ยวกับการปฏิบัติพฤติกรรมในการดูแลเท้าด้วยตนเอง ถูกต้อง

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยกล่าวทักทายและซักถามเกี่ยวกับการดูแลเท้า รวมทั้งการปฏิบัติ โดยสอบถามถึงความรู้สึก ความเชื่อมั่น ในการปฏิบัติพฤติกรรมในการดูแลเท้า ปัญหาและอุปสรรคของการปฏิบัติตัวภายหลังจากการที่กลุ่มทดลองได้ผ่านการเข้าร่วมโปรแกรมการส่งเสริมการรับรู้ความสามารถตนเองมาจนครบ 5 สัปดาห์ จากนั้นผู้วิจัยส่งเสริมความเชื่อมั่นของการรับรู้ความสามารถตนเองในการปฏิบัติพฤติกรรมในการดูแลเท้าที่ถูกต้อง โดยให้คำแนะนำและให้กำลังใจแก่ผู้ป่วยร่วมกับชมเชยและกระตุ้นให้ผู้ป่วยได้ปฏิบัติตามกิจกรรมนั้น ๆ อย่างต่อเนื่อง

2. ให้กลุ่มทดลอง แสดงความคิดเห็นและเปรียบเทียบพฤติกรรมในการดูแลเท้า ด้วยตนเองก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรมการส่งเสริมการรับรู้ตามความสามารถตนเอง

3. สรุปผลการเรียนรู้และประโยชน์ ที่ได้รับจากโปรแกรมการรับรู้ความสามารถตนเองในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการดูแลเท้าที่ถูกต้อง ด้วยตนเอง

4. ผู้วิจัยพูด แนะนำให้กำลังใจ คำชมเชย ให้กลุ่มทดลอง มีพฤติกรรมในการดูแลเท้าที่ถูกต้องและกระตุ้นให้ปฏิบัติต่อไป

5. ให้ข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติม เกี่ยวกับการดูแลเท้าที่ถูกต้อง

6. ให้ความช่วยเหลือทางด้านอุปกรณ์ ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการดูแลเท้าได้แก่ ถังน้ำ หินขัดสบู่ วาสลีน

7. ผู้วิจัยช่วยสรุป ทบทวน อีกครั้ง โดยใช้ Power Point ประกอบ

8. ผู้วิจัยตรวจสอบภาวะสุขภาพเท้าโดยตรวจลักษณะเท้าและแผลที่เท้าแล้วบันทึกลงในแบบบันทึกด้วยรูปภาพเท้าทั้ง 2 ข้าง บอกผลการตรวจ และพูดให้กำลังใจให้ผู้ป่วยปฏิบัติต่อไป

9. ผู้วิจัยกล่าวขอบคุณกลุ่มทดลอง และสิ้นสุดการทดลอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขออนุมัติทำวิทยานิพนธ์ ที่ใช้มนุษย์หรือสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมเป็นกลุ่มศึกษาต่อ คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยของมหาวิทยาลัยบูรพาเพื่อทำการทดลองในมนุษย์ โดยผ่านบัณฑิตวิทยาลัย

2. ขอนหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงผู้อำนวยการสถาบันราชประชาสมาสัย เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ และขออนุญาตดำเนินการวิจัย เก็บรวบรวมข้อมูลและขอใช้สถานที่สำหรับทำกิจกรรมกลุ่ม

3. ผู้วิจัยแนะนำตัวเองต่อผู้อำนวยการสถาบันราชประชาสมาสัย หัวหน้ากลุ่มการพยาบาล เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ และขอความร่วมมือในการทำวิจัย

4. ผู้วิจัยพบกลุ่มตัวอย่างชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ระยะเวลาการนัดพบ และยุติการนัดพบ พร้อมทั้งขอความร่วมมือในการทำวิจัย พร้อมแจกหนังสือยินยอมเข้าร่วมการวิจัย ให้กลุ่มตัวอย่างเซ็นชื่อยินยอมให้เข้าร่วมการวิจัย

5. เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังรายละเอียดต่อไปนี้

กลุ่มควบคุม

1. ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย และเก็บข้อมูลก่อนการทดลองด้วยแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับพฤติกรรม การดูแลเท้า แบบสัมภาษณ์ การรับรู้ความสามารถตนเองในการดูแลเท้า และแบบการตรวจเท้าเบื้องต้นในผู้ป่วยเบาหวานของโรงพยาบาลศิริราช

2. เก็บข้อมูลในสัปดาห์ที่ 5 โดยใช้แบบสัมภาษณ์พฤติกรรม การดูแลเท้า และแบบสัมภาษณ์การรับรู้ความสามารถตนเองในการดูแลเท้า และแบบบันทึกการตรวจเท้าเบื้องต้นในผู้ป่วยเบาหวานของ โรงพยาบาลศิริราช

3. หลังสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการให้ความรู้ เรื่องการดูแลเท้าด้วยตัวเอง พร้อมทั้งแจกคู่มือการดูแลเท้าที่ถูกต้อง และการดูแลเท้า 10 ขั้นตอนและกล่าวขอบคุณ

กลุ่มทดลอง

1. ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยและเก็บข้อมูลก่อนการทดลองด้วยแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสัมภาษณ์พฤติกรรม การดูแลเท้า แบบสัมภาษณ์การรับรู้ความสามารถตนเองในการดูแลเท้า และแบบบันทึกการตรวจเท้าเบื้องต้นในผู้ป่วยเบาหวานของ โรงพยาบาลศิริราช

2. ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มทดลอง ออกเป็นกลุ่มย่อย 2 กลุ่ม กลุ่มละ 15 คน โดยนัดหมายเวลาตามความสะดวกของกลุ่ม

3. จัดกิจกรรมตามโปรแกรมการส่งเสริมการรับรู้ความสามารถตนเองในการดูแลเท้า
ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ครั้งละ 60-120 นาที รวม 5 สัปดาห์

4. เก็บข้อมูลหลังการทดลองด้วยแบบสอบถาม ประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์พฤติกรรม
การดูแลเท้า แบบสัมภาษณ์การรับรู้ความสามารถตนเองในการดูแลเท้า และแบบบันทึกการตรวจ
เท้าเบื้องต้นในผู้ป่วยเบาหวานของโรงพยาบาลศิริราช

วิธีดำเนินการวิจัย สามารถสรุปได้ด้วยภาพ

ภาพที่ 27 วิธีดำเนินการวิจัย

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง โดยชี้แจงให้กลุ่มตัวอย่างทราบถึง โครงการวิจัยและวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอความร่วมมือในการเข้าร่วมโครงการวิจัยโดยให้ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตัดสินใจเข้าร่วมการวิจัยด้วยตนเองโดยความสมัครใจ กลุ่มตัวอย่างมีสิทธิที่จะ ถอนตัวออกจากการวิจัยได้ทุกเมื่อถ้าต้องการและจะไม่มีผลเสียใด ๆ ต่อกลุ่มตัวอย่าง ข้อมูลของ กลุ่มตัวอย่างจะถูกเก็บไว้เป็นความลับ ข้อมูลที่ได้จะนำมาใช้เฉพาะในการศึกษาครั้งนี้เท่านั้นและ นำเสนอข้อมูลโดยรวม ขึ้นตอนและวิธีการในการศึกษาไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อกลุ่มตัวอย่าง และ กลุ่มตัวอย่างจะได้รับประโยชน์เกี่ยวกับความรู้และวิธีการตรวจและดูแลเท้าด้วยตนเอง ถ้ากลุ่มตัวอย่างมีปัญหา ไม่สบายใจหรือไม่สะดวกใจเกี่ยวกับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยยินดีช่วยเหลือ และให้คำปรึกษาตามความเหมาะสมหรือถ้ากลุ่มตัวอย่างต้องการข้อมูลเพิ่มเติมหรือต้องการ ทราบผลการวิจัย ผู้วิจัยยินดีที่จะให้ข้อมูลในภาพรวม

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

เมื่อสิ้นสุดการทดลองแล้วนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งมี รายละเอียดในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าเฉลี่ยและทดสอบความแตกต่างของข้อมูลทั่วไปด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square)
2. การเปรียบเทียบผลต่างคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ความสามารถตนเองในการดูแลเท้าของ ผู้ป่วยโรคเรื้อรังที่เป็นเบาหวาน ชนิดที่ 2 พฤติกรรมการดูแลเท้า ขนาดของแผลระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ด้วยสถิติ Independent t-test
3. เปรียบเทียบการหายของแผลระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยการหาค่าร้อยละ